Για το ηλεκτρονικό εισιτήριο

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 8 Δεκεμβρίου, 2013

σχόλιο ID-ont: Επαναδημοσιοποιήθηκε πριν λίγες ημέρες ο ερχομός του ηλεκτρονικού εισιτηρίου στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς (*βλ.:* Έρχεται το ηλεκτρονικό εισιτήριο -Επιβίβαση σε λεωφορεία με SMS και επίδειξη του κινητού σε έλεγχο*).*
Στο πλαίσιο αυτό, θα θέλαμε κι εμείς από την πλευρά μας να σας θυμίσουμε τις ενστάσεις μας για το ηλεκτρονικό εισιτήριο όπως καταγράφηκαν σε μια, προ διετίας, ανάρτησή μας :

Επιτέλους
κάτι σωστό πάει να γίνει και το σαμποτάρουμε; Γι' αυτό η Ελλάδα δεν πρόκειται να πάει μπροστά. Κοιτάμε ως τζαμπατζήδες ή κλέφτες πως θα κερδίσουμε.

Με αφορμή την ανάρτησή μας για το ηλεκτρονικό εισιτήριο λάβαμε το εξής σχόλιο: "*Επιτέλους*
κάτι σωστό πάει να γίνει και το σαμποτάρουμε; Γι' αυτό η Ελλάδα δεν πρόκειται να πάει μπροστά. Κοιτάμε ως τζαμπατζήδες ή κλέφτες πως θα κερδίσουμε."

Από πού να αρχίσει κανείς και που να τελειώσει σχετικά με αυτό το ερώτημα. Το θέμα είναι πρωτίστως αξιακό:

- Έχει καταργηθεί η αξία της ιδιωτικής ζωής, της προσωπικής ζωής;
- Επιτρέπεται άνθρωπος να παρακολουθεί άνθρωπο;

Εάν
η απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα είναι ΝΑΙ, τότε όλα αυτά τα συστήματα έχουν και αυτή την διάσταση (της καταγραφής και παρακολούθησης) οπότε

σωστά δημιουργούνται.

Εάν
όμως η απάντηση στα ανωτέρω ερωτήματα είναι ΟΧΙ, τότε κακώς δημιουργούνται αυτά τα συστήματα ή τουλάχιστον όταν δημιουργούνται δεν λαμβάνουν υπόψη τους αυτό το ΟΧΙ. Το αγνοούν επιδεικτικά. Αδιαφορούν για την αξία που εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να αγωνιστούμε και η οποία λέγεται : Ιδιωτική ζωή, προσωπική ζωή, δικαίωμα επιλογής, ελευθερία επιλογής, σεβασμός στη διαφορετικότητα χωρίς αδιάκριτες ματιές μέσα από κλειδαρότρυπες…

Γνωρίζουμε
ότι η τεχνολογική εξέλιξη – και ακόμη περισσότερο η θεοποίηση τεχνολογίας – μας κάνει να πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητη η υιοθέτηση τέτοιων μέτρων. Οποιαδήποτε άρνησή τους στιγματίζει αυτομάτως τον αρνητή ως οπισθοδρομικό, αναχρονιστικό έως και ύποπτο που έχει κάτι να κρύψει.

Ξεκαθαρίζουμε
ότι δεν τα λέμε όλα αυτά γιατί επιθυμούμε να κρύψουμε κάποια παρανομία. Αντίθετα μας ενδιαφέρει να διαφυλάξουμε την αξία της ιδιωτικότητας, η οποία, αν και δεν το συνειδητοποιούμε, είναι μια από τις αξίες πάνω στις οποίες στηρίζεται η κοινωνία μας.

Για παράδειγμα δεν μπορεί οι επιλογές και οι αποφάσεις μας να είναι προσβάσιμες αδιακρίτως σε νόμιμους ή παράνομους (hackers)
διαχειριστές βάσεων δεδομένων. Δεν μπορεί να ξέρουν κάποιοι, οι διαχειριστές – και με ποια ηθικά κριτήρια επιλέγονται οι διαχειριστές των βάσεων δεδομένων; –:

- **τι αγοράζω** μέσω Κάρτας Αποδείξεων, Πιστωτικής Κάρτας, Εκπτωτικής

Κάρτας των Super Markets,

- **ποια Μέσα Μαζικής Μεταφοράς χρησιμοποιώ** και πότε μέσω του Ηλεκτρονικού Εισιτηρίου,
- **πότε αρρωσταίνω, σε τι εξετάσεις υγείας υποβάλλομαι και τι φάρμακα παίρνω** μέσω της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης,
- **που και πόσο εργάζομαι, ποιες μέρες και ώρες λείπω από την εργασία μου στον ιδιωτικό τομέα** μέσω της Κάρτα εργασίας του Υπουργείου Εργασίας κοκ.

Τέλος
όλες αυτές οι πληροφορίες θα ενοποιηθούν σε μια βάση δεδομένων ή σε περισσότερες διασυνδεδεμένες βάσεις δεδομένων που θα λειτουργούν με κλειδί την Κάρτα του Πολίτη ή ακόμη χειρότερα με ένα τσιπάκι (πχ το εμφυτεύσιμο). Και όλες αυτές οι πληροφορίες θα ταξιδεύουν μέσα από το διάτρητο από κάθε έννοια ασφάλειας – μιλάμε κυριολεκτικά για σουρωτήρι – διαδίκτυο;

Όπως
βλέπεις λοιπόν το πρόβλημα δεν είναι το ηλεκτρονικό εισιτήριο μεμονωμένα. Το πρόβλημα είναι η λογική του να δεχόμαστε ως πανάκεια, ως σωτηρία, όλες αυτές τις πτέρυγες της ηλεκτρονικής φυλακής οι οποίες χτίζονται μια-μια και ανεξάρτητα η μια από την άλλη. Στο τέλος όμως, με την ενοποίησή τους δεν θα αποτελούν τμήματα μιας ηλεκτρονικής φυλακής και τότε τι; Θα λέμε ότι ζούμε «ελεύθεροι»; Πόσο ελεύθερος είναι αυτός του οποίου η ζωή καταγράφεται 24 ώρες το εικοσιτετράωρο;

Εμείς
πιστεύουμε ότι δεν γίνεται ουσιαστική προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων της κοινωνίας. Αφήνουν τα ζητήματα να λιμνάζουν, αφήνουν την πληγή να κακοφορμίσει και στο τέλος προτείνουν ως λύση την ηλεκτρονική καταγραφή και παρακολούθηση. Στην Αυστραλία όμως, οι ίδιοι οι βουλευτές στην ιστοσελίδα του Αυστραλιανού Κοινοβουλίου, παρουσιάζουν ως μειονέκτημα της Ηλεκτρονικής Ταυτότητας (Κάρτα του Πολίτη) το γεγονός ότι θα προσθέσει κόστη και γραφειοκρατία στη ζωή των πολιτών. Γιατί άραγε; Γιατί προφανώς οι πολίτες απολαμβάνουν της

εξυπηρετήσεως από το κράτος τους, χωρίς κάρτα. Κάτι το οποίο εδώ, στη χώρα μας, οι πολιτικοί μας δεν το προσπάθησαν καν. Και έρχονται τώρα και προτείνουν ως λύση την Κάρτα του Πολίτη!

Όσον αφορά το ηλεκτρονικό εισιτήριο, αυτό θα μειώσει την λαθρεπιβίβαση; Θα σωθούν χιλιάδες δέντρα από την μη εκτύπωση χάρτινων εισιτηρίων; Και πως θα διαφυλαχθούν από τις χακαρισμένες κάρτες; Μεταπτυχιακοί φοιτητές σε Ολλανδικό Πανεπιστήμιο πανεύκολα αντέγραψαν,χάκαραν Κάρτα εισόδου σε κτίριο **(σαν την Κάρτα εργαζομένου που θα κυκλοφορήσει στη χώρα μας) και η οποία όπως μας πληροφορούν είναι πάνω-κάτω η ίδια με την Αγγλική Κάρτα του Μετρό. Τζίφος δηλαδή το επιχείρημα της απώλειας εσόδων. Όπως σήμερα τυπώνουν ψεύτικα εισιτήρια στα Βαλκάνια και τα πουλάνε στη χώρα μας, τότε θα τυπώνουν χακαρισμένα ηλεκτρονικά εισιτήρια και θα τα πουλάνε στη χώρα μας. Το έγκλημα, εάν δεν τυπωθούν μέσα στην ψυχή του ανθρώπου ηθικές αξίες, απλά θα μετεξελίσσεται, θα αναβαθμίζεται τεχνολογικά και δεν πρόκειται να εξαλειφθεί. Αποτελεσματικός τρόπος ελέγχου δεν είναι οι μπάρες, οι κάμερες και τα τσιπάκια, αλλά οι ελεγκτές και οι οδηγοί των λεωφορείων να κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Έτσι δεν θα τολμάει κανείς να επιβιβασθεί χωρίς εισιτήριο, γιατί θα ξέρει ότι έλεγχοι γίνονται και οι ποινές είναι αυστηρότατες.**

Τελειώνοντας, εάν η ηλεκτρονική κάρτα ήταν πραγματικά ανώνυμη (όταν την χορηγούν να μην ζητάνε όνομα), τότε θα μπορούσαμε να την δεχθούμε. Όμως η Κάρτα απεριορίστων διαδρομών – που θα έχει την μεγάλη έκπτωση – και τσιπάκι θα έχει και επώνυμη θα είναι. Άρα θα καταγράφονται με κάποιο τρόπο, σε κάποια βάση δεδομένων, οι μετακινήσεις του κατόχου της. Να το, το δελεαστικό αλλά και ταυτόχρονα εκβιαστικό στοιχείο της χρηματικής

έκπτωσης, προκειμένου να κάνουμε εκπτώσεις στην αξία της ιδιωτικότητας
που λέγαμε στην αρχή. Όποιος δεν επιθυμεί να συμβιβαστεί τιμωρείται
στερούμενος την έκπτωση. Αυτό δεν συνιστά καταφανώς διάκριση εις βάρος
αυτών που θέλουν να διαφυλάξουν την ανωνυμία τους;

(Πηγή: ID-ont)